

NOVEMBRE

Carta 18

ENDINSAR-NOS EN EL COR DE JOAQUIMA

BICENTENARI DE LA FUNDACIÓ
1826-2026

1. Context

Aquesta carta de Joaquima està escrita en un moment familiar intens, no en va, en aquesta època, la correspondència entre Joaquima i la casa de Josep Joaquim és gairebé setmanal, cosa veritablement complexa fa dos segles. Joaquima sap de la inestabilitat del moment, de les actuacions a vegades poc assenyades del seu fill, de les dificultats econòmiques que, en la situació de postguerra, travessa gran part de la societat del moment. La seva nora amb un embaràs ja avançat, i les seves filles petites fent camí per acollir la nova realitat familiar que els toca viure. Són molts els fils que Joaquima ha de moure en el teler de la vida.

2. Lectura pausada

L'Escorial, 22 d'abril de 1824

Caríssim i estimat fill: Responent a la teva estimada, veig el teu bon cor quant a col·locar a casa teva el teu cunyat; però és cosa que t'hi has de pensar, que jo hi veig molts inconvenients, i compta que compareixerà aviat sa mare, i aleshores jo hauré de fer per a les noies un altre pensament. Pensa-ho bé i fes el que el Senyor t'inspiri.

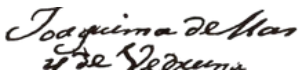
Vaig escriure a ton oncle Ramon i m'ha respost que havia parlat a l'intendent per tu, el qual li va respondre que atendria el que li deia, i després, en una altra ocasió, li va parlar en Joaquim, i també li va respondre molt bé que, portant-te bé, pots tenir confiança que t'anirà bé per a aconseguir les teves pretensions. Has de tenir en compte amb qui et fas, que tot es mira.

Desitjaria saber com us van els pagaments i si estalvieu molt, perquè n'has de tenir per al que vindrà, que tindràs despeses. La Francisqueta Just, ta tia, va molt escassa de recursos, i va dir a l'Agnès (que ara va ser a Barcelona) que, dels diners que li devem, si cada mes li poguéssim donar quatre duros, li faríem molt favor i nosaltres no ho notaríem tant. Jo no puc, perquè no he cobrat res, ni un cèntim, que ni la terça no he pogut pagar. Qualsevol dia m'escriurà el Ramon per fer algun pagament a la tia Sauleda; ara dos advocats s'ho estan tractant, i després, el resultat me'l posaran amb pagues, el que li hauré de donar dels endarreriments. Jo confio que Déu m'obrirà un camí, perquè mai no m'ha deixat.

Dirás a la Marieta que em sembla que algun dia d'aquests s'ha tornat bona minyona. Déu ho faci, com desitjo. Si creu, es farà molt gran. I també voldria saber si va a combregar i si estima el bon Jesús i Maria Santíssima.

Fill, rep mil abraçades de qui prega a Déu que et beneeixi.

La teva humil mare,

3. Ressonàncies

- Joaquima, plena de preocupacions, conscient de les dificultats que la vida comporta. Però ella no es deixa vèncer, intenta posar llum per orientar, intercedeix com la mare dels Zebedeus, esmenta les dificultats però no deixa que tinguin l'última paraula, perquè ella sap qui sosté la seva vida "Confio que Déu m'obrirà algun camí, perquè mai m'ha abandonat".

On posem la nostra confiança enfront de situacions complexes? Posa al costat de Joaquima les dificultats que avui descobreixes en la teva vida, en la vida de la teva família, la teva comunitat, els teus veïns, la teva parròquia, el nostre món.... Escolta en el teu cor les paraules de Jesús amb les quals Joaquima segur que moltes vegades va resar: "No us preocupeu dient:
Què menjarem?, què beurem?, amb què ens vestirem?... El vostre Pare celestial ja sap que teniu necessitat de tot això. Busqueu primer el Regne de Déu i la seva justícia, i tota la resta se us donarà de més a més " (Mt 6, 31-33).
"Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats, i jo us faré reposar" (Mt 11,28)

- Joaquima posa en fets aquesta actitud de confiança i comença amb la Marieta. Si bé en la carta de la setmana anterior està preocupada davant la seva actitud, en aquesta, de manera anticipada, confia en el seu avanç. Quin testimoniatge de confiança tan bonic!

Agraeix la vida de tantes persones que han confiat en tu i t'han ajudat a ser l'home, la dona que avui ets. Demana-li a Joaquima, que t'ensenyi i ens ensenyi a continuar confiant en els altres, en les seves possibilitats, a no donar mai ningú per perdut.

4. Pregària

Tu, Senyor em coneixes.
Coneixes la meva vida i les meves entranyes,
Les meves sendes i les meves voltes, els meus
dubtes de sempre. Tu ets, malgrat les meves
fallades, el Senyor de les meves alegries i de les
meves penes. Deixa'm estar a la teva presència,
Assossega'm, serena el meu
esperit, obre els meus sentits i
Renta'm amb aigua fresca.

(F. Ulíbarri)

Solo en Dios – Ain Karen

